

Ilkkuva informaatio

Kirjastotieteen ja informatiikan yhdistys kokoontui kevätkesällä 1980 pariksi päiväksi Kiljavalle pohtimaan informaation olemusta. Alustajat edustivat eri tieteitä ja tarkastelivat informaatiota oman tieteenalansa käsite-aparaatissa. Yhteistä näille tarkasteluille oli, että informaatiolle viime kädessä annettiin tietoa välittävä ja järjestävä tehtävä. Sen avulla ihminen »järjestää» suhdettaan sisäiseen ja ulkoiseen todellisuuteen.

Seminaarissa ei löytynyt vastausta kysymykseen siitä mitä informaatio on. Tuskinpa sitä kukaan osallistujista edes odotti. Pikemminkin seminaari antoi osanottajille valmiuksia osata odottaa lisää näkökulmia tieteen ja tekniikan eri sektorien tutkijoilta, niiltä, joita Kiljavalla ei kuultu, ja niiltä, jotka vasta ovat tulossa uusine näkökulmineen.

Lukijan käsiin nyt saatettavassa lehtemme vihossa on kolme Kiljavan kokouksessa pidettyä esitelmää tekijäin uudelleen muokkaa-

mina. Ensi katsannolla ne näyttävät olevan etäällä toisistaan; jokainen kuitenkin rajaa informaation käsitettä omalta taholtaan. Ne ovat yksi poiminto tieteen laajalta vainiolta kuvastaen informaation käsitteen kytkeytymistä mitä moninaisimpiin peruskysymyksiin.

Jäikö seminaarin tulokseksi vain joukko erillisiä esitelmiä, voidaan kysyä. Päätuloksena pitäisin sitä, että informaation käsitteen monisäikeisyys puhtaan teoreettisesti ja tutkimuksen käsitevälineenä avautui läsnäolijoille. Teknisesti ymmärretty informaatio on viime vuosikymmeninä ollut voittoa. **Homo habilis**, kätevä ihminen, on saanut sen valjastetuksi käyttöönsä. **Homo sapiens**, ajatteleva ihminen, vasta tavoittelee kokonaiskäsitystä informaatiosta. Väistäessään tavoitteli joitain informaatio ilkkuu ylpeälle, nöyrälle ja avoimelle se lienee lempeämpi.

Tampereella 18. 2. 1982

Marjatta Okko